

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1983 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników upowszechniania kultury.

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, do zatrudnionych w instytucjach upowszechniania kultury finansowanych z Funduszu Rozwoju Kultury:

- 1) pracowników bibliotek,
- 2) pracowników muzeów,
- 3) pracowników domów kultury, ośrodków kultury, klubów i świetlic,
- 4) pracowników biur wystaw artystycznych,
- 5) pracowników biur dokumentacji zabytków,
- 6) pracowników Centralnego Ośrodka Metodyki Upowszechniania Kultury w Warszawie,
- 7) pracowników Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie,
- 8) pracowników Filmoteki Polskiej,
- 9) pracowników Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie,

zwanych dalej „pracownikami upowszechniania kultury”.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) profesorów, doktorów habilitowanych i docentów zatrudnionych w muzeach oraz do innych pracowników naukowo-dydaktycznych, z wyjątkiem bibliotekarzy dyplomowanych zatrudnionych w bibliotekach publicznych uznanych za naukowe, a także do pracowników naukowo-badawczych,
- 2) pracowników Ośrodka Przetwarzania Danych przy Bibliotece Narodowej w Warszawie,
- 3) pracowników zakładów wydawniczych,
- 4) pracowników transportu samochodowego,
- 5) pracowników straży przemysłowej,
- 6) funkcjonariuszy pozarnictwa,
- 7) pracowników hali maszyn,
- 8) pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania.

3. Do pracowników wymienionych:

- 1) w ust. 2 pkt 2 i 3 — mają zastosowanie przepisy § 3, 7 i 8,
- 2) w ust. 2 pkt 4 i 5 — mają zastosowanie przepisy § 7, 8 i 15,
- 3) w ust. 2 pkt 6 — mają zastosowanie przepisy § 8 i 15,
- 4) w ust. 2 pkt 7 — mają zastosowanie przepisy § 3, 7, 8 i 15.

4. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może zastosować przepisy uchwały do pracowników, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 1 i 8.

5. Pracownicy kin prowadzonych przez instytucje wymienione w ust. 1 są wynagradzani według zasad obowiązujących pracowników przedsiębiorstw rozpowszechniania filmów.

6. Pracownicy zaplecza technicznego teatrów i instytucji muzycznych, prowadzonych przez instytucje wymienione w ust. 1, są wynagradzani według zasad obowiązujących pracowników instytucji artystycznych i rozrywkowych.

§ 2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali dla pracowników upowszechniania kultury:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości do 16 000 zł,
- 2) tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości od 1 000 do 6 500 zł,
- 3) tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników oraz zasady stosowania tych tabel,
- 4) zasady zatrudniania i wynagradzania instruktorów amatorskiego ruchu artystycznego, amatorskich zespołów artystycznych i zespołów zainteresowań.

§ 3. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługuje za wieloletnią pracę dodatek za wysługę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy, wzrastający o 1% w każdym następnym roku aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Zasady obliczania okresów zatrudnienia stanowiących podstawę do przyznania dodatku za wysługę lat określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługuje dodatek za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

2. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku wymienionego w ust. 1, z oznaczeniem stopnia szkodliwości, oraz wysokość dodatku i szczegółowe zasady jego wypłacania określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. Pracownikom upowszechniania kultury przysługują dodatki do wynagrodzenia zasadniczego:

- 1) za znajomość języków obcych, przyznawane w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 2) za posiadanie stopnia naukowego doktora w wysokości 300 zł miesięcznie oraz doktora habilitowanego w wysokości 600 zł miesięcznie.

§ 6. 1. Pracownikom zatrudnionym w muzeach martyrologicznych oraz oddziałach martyrologicznych innych muzeów na stanowiskach pracy wymagających bezpośredniej styczności z relikdami poobozowymi w obozach i więzieniach hitlerowskich przysługuje dodatek za szczególnie trudne warunki pracy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Zasady wypłacania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 7. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy — 75% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po 25 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po 30 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 35 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po 40 latach pracy — 300% wynagrodzenia miesięcznego.

2. Zasady ustalania okresów zatrudnienia i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania określają ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 8. 1. Pracownikom upowszechniania kultury, z którymi rozwiązano umowę o pracę w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką I i II grupy, przysługuje jednorazowa odprawa za pracę w instytucjach upowszechniania kultury:

- 1) po 10 latach pracy — w wysokości 1-miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po 15 latach pracy — w wysokości 2-miesięcznego wynagrodzenia,
- 3) po przepracowaniu okresu ponad 20 lat — w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia.

2. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na zasadach przyjętych do obliczania okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku za wysługę lat.

§ 9. Pracownikom instytucji upowszechniania kultury utworzonych przez naczelne, centralne lub terenowe organy administracji państwowej przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami. Uprawnienie to pracownicy zachowują po przejściu na emeryturę.

§ 10. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu otrzymują wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) do 12 godzin na

dobę, przepracowaną w ramach tygodniowej normy czasu pracy wynoszącej średnio 48 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 4 tygodnie.

2. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

§ 11. 1. Pracownikom kierującym pracą brygady złożonej co najmniej z 4 osób, łącznie z brygadzystą, i pracującym wspólnie z brygadą przysługuje dodatek w wysokości 5 lub 10% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, powinna być różnicowana w zależności od wielkości brygady, charakteru wykonywanej pracy i kwalifikacji pracownika.

3. Wysokość dodatku ustala kierownik danej jednostki organizacyjnej.

§ 12. 1. Pracownikom usługowym i obsługi zatrudnionym w jednostkach upowszechniania kultury przysługuje premia według zasad określonych w regulaminie premiowania.

2. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Regulamin premiowania określa kierownik danej jednostki organizacyjnej.

§ 13. Pracownikom za każdą godzinę pracy w porze nocnej przysługuje dodatek w wysokości 20% stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 14. Stawki godzinowe oblicza się dzieląc kwotę miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszerogowania pracownika przez:

- 1) 178 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godziny,
- 2) 170 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 40 godzin,
- 3) 135 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 31,5 godziny.

§ 15. W jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1 ust. 1, tworzy się, w ramach planowanego funduszu płac, fundusz nagród w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac, pozostający w dyspozycji kierownika danej jednostki organizacyjnej, z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej.

§ 16. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie uchwały nie mają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszerogowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na stanowiska wyższe.

§ 17. Określone w uchwale i w przepisach wydanych na jej podstawie wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac dla pracowników objętych uchwałą są wolne od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 18. Upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do odpowiedniego stosowania, w ramach posiadanych środków osobowego funduszu płac, zasad wynagradzania określonych w uchwale do pracowników

tych samych grup zawodowych, zatrudnionych w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 19. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i organizacjom społecznym odpowiednie stosowanie zasad wynagradzania określonych w uchwale do pracowników upowszechniania kultury podporządkowanych tym organizacjom — w ramach posiadanych środków funduszu plac.

§ 20. Traci moc uchwała nr 271 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników placówek upowszechniania kultury (Monitor Polski Nr 33, poz. 292).

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

204

UCHWAŁA Nr 149 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1983 r.

w sprawie utworzenia Funduszu Literatury.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się Fundusz Literatury, zwany dalej „Funduszem”.

§ 2. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) wpłaty w wysokości od 3% do 8% ceny detalicznej książek zawierających:
 - a) utwory literatury pięknej, których autorzy są obywatelami polskimi, jeżeli autorskie prawa majątkowe do tych utworów nie podlegają ochronie prawnej,
 - b) utwory literatury pięknej, których autorzy nie są obywatelami polskimi, jeżeli autorskie prawa majątkowe do oryginału tych utworów nie podlegają ochronie prawnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) dotacje z centralnego funduszu rozwoju kultury w wysokości ustalonej przez Ministra Kultury i Sztuki,
- 3) dotacje z innych funduszy,
- 4) dobrowolne wpłaty, zapisy i darowizny organizacji społecznych, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych.

2. Minister Kultury i Sztuki ustala wysokość procentową wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na każdy rok kalendarzowy.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli książka została wydana na zlecenie centrali handlu zagranicznego z przeznaczeniem na eksport.

§ 3. 1. Wysokość wpłaty określonej w § 2 ust. 1 pkt 1 ustala się procentowo od ceny detalicznej książki,

2. Jeżeli książka zawiera również utwory, do których autorskie prawa majątkowe podlegają ochronie prawnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wpłatę ustala się proporcjonalnie do objętości utworów określonych w § 2 ust. 1 pkt 1. Do objętości książek, od której

ustala się wpłatę, zalicza się również objętość wstępów, przypisów i ilustracji.

§ 4. Przedsiębiorstwa wydawnicze dokonują wpłat na Fundusz w terminie 30 dni od daty przekazania do sprzedaży całego nakładu książki, której wydanie powoduje obowiązek wpłaty.

§ 5. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) stypendia dla pisarzy i tłumaczy literackich,
- 2) wynagrodzenia autorów, którzy są obywatelami polskimi, za rozpowszechnianie ich utworów — uprzednio wydanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w państwach rozwijających się, jeżeli autor wyrazi zgodę na rozpowszechnianie tych utworów bez wypłaty wynagrodzenia przez wydawcę państwa rozwijającego się,
- 3) dofinansowanie szczególnie ważnych przedsięwzięć wydawniczych,
- 4) upowszechnianie polskiej literatury za granicą,
- 5) finansowanie konkursów literackich oraz imprez kulturalnych,
- 6) nagrody i wyróżnienia,
- 7) udzielanie w wyjątkowych wypadkach pisarzom i ich rodzinom pomocy socjalnej oraz zapomóg w wypadkach losowych,
- 8) finansowanie remontów, konserwacji i wyposażenia domów pracy twórczej,
- 9) organizację sympozjów i konferencji literackich, działalność informacyjną i studyjną w dziedzinie literatury.

§ 6. 1. Funduszem dysponuje Minister Kultury i Sztuki.

2. Minister Kultury i Sztuki może wyznaczyć dysponentów niższego stopnia do dysponowania częściami Funduszu.

§ 7. Szczegółowe zasady i tryb dokonywania wypłat z Funduszu określi Minister Kultury i Sztuki.

§ 8. W sprawach nie unormowanych niniejszą uchwałą stosuje się przepisy o funduszach celowych, wydane na podstawie Prawa budżetowego.